

de meest Sagkyndige og meest Localkyndige tillade det. Jeg var saameget mindre tilbøjelig til at modsætte mig dette Forslag i Folkethinget, som det af egen Erfaring er mig fuldtvel bekjendt, at man paa andre Omraader ogsaa har anseet Græsning af Creatureer for at være saa farlig, at man har fundet det nødvendigt gennem Lovgivningen ubetinget at forbyde den, medens Erfaringen nu mere og mere viser, at det langtfra at være til Skade, tværtimod er til Gavn, at der bliver græsset. Det er selvfølgelig til Skovene, jeg sigter. Det turde altsaa let hælde, at det kunde vise sig, at Græsningen i Klitterne under visse Forhold og med visse Begrænsninger ligesaa lidt er farlig som Græsning i Skoven, naar der iages visse Forsigtighedsregler. — Det er der Medlem, der har stillet Ændringsforslag, udtaalte, at han meget gjerne vilde see, at Byrden blev lettet for Lodsæierne. Ja, det veed jeg vel; han har jo selv tidligere foreslaaet Ændringer, som gik ud derpaa. Nu har han atter udtalt, at han med Glæde vilde have sluttet sig til Ændringer, som i Folkethinget bleve vedtagne ved 2den Behandling, og som — efter min Mening — heldigviis bleve udstemte igjen ved 3die Behandling. Jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at dersom man havde fastholdt Folkethingets Vedtagelse ved 2den Behandling med Hensyn til dette Punkt, saa vilde Klittercommunen i Forbindelse med Lodsæierne for Fremtiden kun være kommen til at bære de samme Udgifter, som nu Klitfoguet alene skal bære, vel at mærke, dog med det lille Tillæg, som Lønningerne til Klitfogderne kunde foranledige. Det vilde altsaa være det Samme, som i samme Dieblit, man betruer Ledelsen og en væsentlig Deel af Styrelsen af disse Anliggender til Communen, saa samtidigt at formindste Communens Interesse i Foretagendet, ved at formindste Bidragene til Arbeidernes Udførelse.

Formanden: Maaatte jeg dog bringe i den høitærede Ministers Erindring, at det kun er Ændringsforslaget, der er under Forhandling.

Indenrigsministeren: Maa jeg kun tilføje, at det, jeg hittede, forekommer mig at

staae i meget nøie Forbindelse med Ændringsforslaget, idet Ændringsforslagets Vedtagelse betinger en Bebyrdelse for de enkelte Lodsæiere i Klitterne. Det er denne Forbindelse, den erede Forslagsstiller selv har frembraget her, og det er kun den samme Tanke, jeg har fulgt, idet jeg fremhævede min Opfattelse af dette Spørgsmaal.

Thalbiger: Det forekommer mig med Hensyn til den samme Paragraph, hvortil der her er stillet Ændringsforslag, ogsaa besynderligt, at der er fastsat Mulct af 64 β . for en Ko, medens Mulcten for et Faar kun er 24 β . Jeg antager nemlig, at en Ko vil gjøre langt mindre Skade i Klitten paa Grund af, at den ikke erder Græsset saa nær, som et Faar gjør, og man antager jo ogsaa i Almindelighed, at Faar gjøre større Skade paa Marken end Køer. Med Hensyn til, hvad den høitærede Minister udtalte om, at man maatte stole paa Klitinspektionen ogsaa i denne Henseende, skal jeg bemærke, hvad jeg allerede har udhævet, at Forholdene kunne være saaledes om Vinteren, at der i Virkeligheden vil opstaae Skade ved Faarenes Græsning, og, naar Klitinspektionen først engang har givet Tilladelsen for det i Loven opstillede Tidrum, vil det være vanskeligt for den at forbyde Græsningen, naar det veir, jeg har omtalt, indtræder. Naar de Vedkommende først have faaet Tilladelsen, og Faarene gaar i Klitterne, troer jeg, at det vil være vanskeligt for Klitinspektionen atter at forbyde Græsningen. Jeg troer derfor virkeligt, at der er megen Betænkelighed ved at gaar ind paa Lovforslagets Bestemmelse i denne Henseende.

Mourier-Petersen: Jeg nævner den fulbe Overbeviisning, at Græsning af Faarene i Klitterne vil være til Skade, og jeg kan derfor ikke Andet end stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af det erede Medlem fra Ribe (Nielsen). Den Betryggelse, der skulde ligge i, at Klitinspekteuren og Sandflugtscommissionen skulde give deres Tilladelse, anseer jeg ikke for tilstrækkelig, da jeg maa antage, at der fra Befolkningens Side vil blive udøvet et stærkt Tryk ligeoverfor de Vedkommende, hvil-